

HÜSEYNÎ İLÂHÎ

HACI ÂRİF BEY

Evsat
(♩ = 112)

Mah ze ni es râ rı şâ hı

mür te zâ sîn yâ Hü seyn

Mat la î şem sî ha kî kat
Â rı fin çeş mi ne ib ret

pür zı yâ sîn yâ Hü seyn
gös te rir sin yâ Hü seyn

Çün ki dün ya sîc ni mü' min

dir de di fah ri ci hân

Mahzen -î esrâr -ı şâh -ı Murtezâ'sın yâ Hüseyin
Matla -î şemş -i hakîkât pür-zıyâsın yâ Hüseyin
Çünkü dünyâ sîc -i mü'mindir dedi fahr -i cihân
Ârif'în çeşmine ibret gösterirsin yâ Hüseyin

(Güfte: Kendisi'nin ?)

Kons. Neşr. II/58'den